

zenekonzervatóriumot végezte, majd orgonista lett Pozsonyban. 1897-ben a Kisfaludy-Színház zenekarában kezdi meg működését, Serly Lajos igazgatása alatt. 1899-ben, Kövessy Albert igazgatása alatt a »Sulamith« c. keleti opera zeneanyagát átdolgozta és saját szerzeményével egészítette ki, amely a Kisfaludy-Színházban 111, a Magyar Színházban pedig több mint 150 előadást ért meg. 1900-ban a Feld-színház karmestere. 1911-ben tanulmányutat tett Egyiptomban. 1925. óta mint egyházi karmester működik a fővárosban. Munkái »Kossuth«, szövegét írta: *Pakots József*. (1902. szept. 18. Városligeti Színkör). »Bethlehemi pásztor«, daljáték (Budapesti Színház, 1907.). U. o. még négy egyfelvonásos operettje került színre: »Pucérájós kisasszony«, »Lányok a kaszárnnyában«, »Podeszta«, »Londoni csibészek«. 1915-ben a »Harb ul Iszlam« c. török indulót írta, amelyet az akkori török hadvezetőség hivatalos indulónak elfogadott. 1918-ban írta a »Károly király 1-es honvéd indulót«. Fia: D. Jenő, a drezdai Residenztheater karmestere.

Donáth Ilona, színésznő, sz. 1889. nov. 12-én, *Budapesten*. Színipályára lépett 1914. máj. havában.

Donáth Janka, karénekesnő, 1899. szept. 1-től a M. Kir. Operaház tagja.

Donáth Jenő, színész, sz. 1894. szept. 14-én, *Lundenburgban*, Színipályára lépett 1914. febr. havában.

Donáth Kató, színésznő, sz. 1899. júl. 27-én, *Budapesten*. Színipályára lépett 1923. szept. havában.

Donáth Lajos, zeneszerző, színházi karmester, sz. 1868. febr. 6-án, *Nagy-szebenben*. Atyja: nagyajtai és pálosi Donáth Lajos, postafőtiszt, megh. 1903. ápr. havában, *Kolozsvárott*. Orvosi pályára készült. Zenei tanulmányait Farkas Ödön-nél végezte Kolozsvárott. 1889-ben színházi karmester lesz Bogyó Alajos társulatánál, Békésen, majd Rakoczay Pálnál. 1897-ben a Magyar Színház első karmestere. Saját szerzeményű ünnepi nyitányával ő kapja az első tapsokat az új színházban, melyben 1906-ig számos nagysikerű operet-

tet tanított be és vezényelt. 1906-ban Lehár ajánlatára szerződött a berlini új Operette Színház. Berlinben működik a háború kitöréséig. Közben onnan elmegy vendégszerepelni mint operette-dirigens Hannover, Strassburg, Frankfurt, Wiesbaden, majd Szentpétervár, Moszkva, Kiew, Odessza, Varsó színházaiba. A háborúban katonai szolgálatra bevonul, a leszerelés után ismét a magyarvidékre kénytelen szerződni. 1924-ben a Király Színházhoz szerződik. Mint énektanár előbb a Rákosi-féle, majd az Országos színészegyesületi iskolában működik éveken át. Mint zeneszerző két operettet írt. »Kis boszorkány« és »Vízibetyárok« címűeket. Művészileg átdolgozta *Goldfaden* »Szulamit«-ját és »Bar-Kochbá«-ját, melyek részben a fővárosban, a Magyar Színházban, részben a vidéken kerültek színre. Számos darabhoz (»Vasúti baleset« stb.) betétszámokat, továbbá mű- és népdalt szerzett. 1924. máj. 11-én megünnepelte 35 éves jubileumát. Neje: *Csekő Anna*, színésznő, sz. 1865. dec. 9-én, színpadra lépett 1882-ben, Károlyi Lajosnál. 1916. ápr. 4-én nyugalomba ment.

Don Caesar de Bazan, dráma 5 felv., írta: *Dumanoir* és *D'Ennery*. Ford.: *Diósy Márton*. Bem. 1845. febr. 20-án volt a Nemzeti Színházban, Lendvay Márton javára, a darab címszerepét a nagy művész játszotta. 1845-ben már Egressy Gábor játszotta Don Cézárt, majd ismét Lendvay vette át és játszotta egészen 1848-ig. Ugyanebben az évben Dobsa Lajos, az író lépett fel egyetlenegyszer Don Caesar szerepében, majd amikor Lendvay négy évi távollét után visszaszerződött a Nemzeti Színházhoz, ismét ebben a szerepben kezdte meg fellépéseit. Az ötvenes évek végén, 1858-ban új betanulásban került színre és címszerepében a fiatal Lendvay aratta első sikerét. 1859-ben a címszerepben fellépett Komáromy Lajos mint vendég, majd 1882-től kezdve Nagy Imrénének volt egyik leghíresebb szerepe. Mint fiatal színész, 1886-ban Fenyvesi Emil ebben a szerepben lépett fel mint vendég a Nemzeti Színház színpadán, nagy sikerrel. E. Kovács Gyula, a híres tragikus színész is játszotta e szerepet. Egészen 1889-ig Nagy Imre játszotta a címszerepet és ettől az évtől kezdve nem került